

SKUPNOST

7. številka
XXXIV. letnik

Glasilo skupščine občine Ljubljana Moste – Polje

SUŠA JE POVZROČILA VELIKO ŠKODE

Sekretariat za kmetijstvo naše občine, ki ga vodi inž. Bojan Zajec, je že poleti skupaj s svetovalno službo spremljal posledice zaradi suše. Do roka, ki se je iztekel 20. septembra so pripravili tudi oceno škode zaradi suše v tej občini. Delo je potekalo v okviru dejavnosti občinske komisije in področnih komisij posameznih krajevnih skupnosti. Komisijo so stali predstavniki svetovalne službe, krajevnih skupnosti in občine.

Ob koncu prejšnjega meseca so v vseh krajevnih skupnostih, kjer je kmetijstvo pomemben vir preživljanja, organizirali pogovore s kmeti, ki jih je suša najbolj prizadela. Tovrstni pogovori so pravzaprav stalna oblika dela s predstavniki krajevnih skupnosti, ki so jo uvedli v prid skupnemu razreševanju problemov v kmetijstvu. Škoda, ki so jo ocenile področne komisije jim je predstavljala osnovo za izračun celotne škode in posamezne škode pri kmetih. Posamezne ocene je treba oddati do 30. septembra.

Izračun je pokazal, da je bilo v občini Lj. Moste-Polje za 163 milijonov 942 tisoč škode, od tega največ na travnikih, kjer je tudi največja površina, na pašnikih in na silažni koruzi ter v zelenjadarstvu oziroma na vrtninah.

Ukupi so vezani na ukrepe vlade, z njimi so bili ljudje seznanjeni prek sredstev javnega obveščanja.

Pomoči s strani republike Slovenije bodo deležni tisti kmetje, katerih izpad kmetijske proizvodnje je bil večji od tridesetih odstotkov. Za določitev pomoči so kmetje razvrščeni v dve

skupini. V eno sodijo kmetje, katerih izpad pridelka znaša od 30 do 50 odstotkov, v drugo pa tisti, ki jim je suša pobrala nad polovico pridelka.

Oblike pomoči se v prvi vrsti nanašajo na odlok plačila prispevkov za invalidsko in pokojninsko zavarovanje, odlok plačila davkov in prispevkov iz dohodkov od kmetijstva, na pomoč v krmi in pri nakupu krmnih žit. Višina pomoči bo dodeljena selektivno, glede na stopnjo prizadetosti posameznega upravičenca. Izvršni svet občine Ljubljana Moste-Polje pa je zagotovil kot prvi ukrep omilitve posledice suše regresiranje osemdesetih ton koruze, tako da je znašala cena koruze za višinski predel občine 10 tolarjev, za nižinski predel pa 12 tolarjev po kilogramu. Akcijo razdeljevanja koruze v teh dneh končujejo.

V mestu Ljubljana se dogovarjajo za že ustaljene oblike regresiranja iz sredstev občin in mesta (za regrese trav in travnih mešanic, za regrese semen v zelenjadarski proizvodnji, regresa ekološko primernih zaščitnih sredstev). Z regresiranjem naj bi nadaljevali do konca leta, s tem, da bi

dali večji pomen regresom za semena travnih mešanic in ozimnih krmnih dosevkov.

Suša pesti Slovenijo že več let. Brez dvoma bo treba čim prej našim razmeram prilagoditi tudi metodologijo ocenjevanja škode, ki temelji še na zastareli jugoslovanski zakonodaji. V novi metodologiji bo treba upoštevati objektivne okoliščine, subjektivnih pa ne, kajti veliko je odvisno od pravilne priprave zemljišča, dognojevanja, skratka pravočasni agrotehnični ukrepi.

Predvsem na hribovita območja so v sušnem obdobju dovažali vodo. Izkazalo se je, da je izredno pomembna tudi kapnica, ki jo bodo kmetje najverjetneje pogostejše uporabljali za zbiranje vode, vsaj za napajanje živine.

Zaradi suše so bila zelo prizadeta hribovska vaška naselja. V prvih osmih mesecih letošnjega leta je bilo dvajsetim vaškim naseljem prepeljanih tri tisoč kubičnih metrov vode. Cena vode in prevozov je bila regresirana v višini 60 odstotkov iz sredstev občinskega proračuna za intervencije v kmetijstvu.

Ob koncu naj zapišemo še to, da kmetijska svetovalna služba pripravlja program strokovnih ukrepov za posamezne vrste proizvodnje. Organizirala in izvedla bo predavanja o tem, kako lahko strokovni ukrepi prispevajo k omejitvi škode in zagotavljanju nemotene kmetijske pridelave.

MILAN SKLEDAR

Glasilo občinske skupščine Ljubljana Moste-Polje: Časopisni svet: Jože Peklenk, predsednik, Andrej Blatnik, Mateja Černe, Marjan Kovačević-Beltram, Viljem Klemenc, Niko Lukež, Albin Mahkovec, Bogdana Rejc, Stanka Ritonja, Jože Sojer, Janez Vrbošek. Člani uredništva:

Milan Skledar, Edvard Svetek in Slavko Gerlica, tehnični urednik. Glavni in odgovorni urednik: Marjan Kovačević-Beltram. Lektorica: Suzana Köstner. Naslov uredništva Naše skupnosti: Ljubljana, Proletarska c. 1, telefon 101-244 int. 270. Rokopisov in fotografij na vračamo. Tisk: Tiskarna Ljudska pravica Ljubljana.

Glasilo Naša skupnost izhaja mesečno v nakladi 10.000 izvodov in je brezplačno. Po mnenju Republiškega sekretariata za informacije št. 23/91 z dne 13. marca 1991 je glasilo oproščeno temeljnega davka od prometa proizvodov.

IZVRŠNI SVET JE IMEL SEJO NA TERENU

Prvo septembrsko sejo je imel naš izvršni svet na terenu. Obravnavali so osnutek sprememb in dopolnitev prostorskih sestavin dolgoročnega plana ljubljanskih občin za obdobje 1986-2000 in programsko zasnovano osnutka lokacijskega načrta. Spremembe, ki zadevajo gradnjo severne obvoznice in vzhodne avtoceste od Malenc do Šentjakoba, za kateri je treba pripraviti zemljišča, da bo z gradnjo moč začeti že prihodnje leto avgusta, so si člani izvršnega sveta podrobno ogledali na kraju samem. O tem lahko več preberete na 3. strani.

Na sliki z leve: Brane Matjašec, predsednik izvršnega sveta, Marjana Erjavec Hauptman, sekretarka za urbanizem in varstvo okolja, Sintija Hafner, strokovna sodelavka Zavoda za prostorsko in urbanistično načrtovanje, Bojan Zajec, sekretar za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano ter za njim Angelo Oman, strokovni sodelavec projektantske skupine ljubljanskega Urbanističnega zavoda, ki je izdelovalec lokacijskega načrta za avtocesto in obvoznico.

S. G.

ŽE AJDA CVETI, KMET SE JESENI VESELI

Še in še je podobnih hvalosplovov in ljudskih rekov v naši kulturni dediščini o ajdi in njeni povezanosti z jesenjo. Včasih so po pretežno valovitem svetu naše pokrajine na začetku poletja zlato žarela klasja ječmena, pšenice in rži. Konec poletja pa so te njive rožnato belce zacvetele in zadehtele v nepozabnem opoju. Cvetoča, medeno dišča ajda je navduševala ljudi, da so o njej zlagali pesmi in jo upodabljali na platna. Mnogi rojaki, ki so odšli po svetu s trebuhom za kruhom, so njen vonj in hrepene nje po cvetoči ajdi na domači njivi ohranjali v svoji zavesti do konca življenja. Ajda je človek vedno povezoval z jesenjo, ker jo je posejal sredi poletja, žel pa sredi jeseni. Veliko dežja, nizke temperature in prezgodnja slana so hudi sovražniki te krhke, priljubljene žitarice. Če je bila jesen prijazna, je ajda dobro obrodila in narava je bila radodarna tudi z drugimi darovi. Prav zaradi večjega tveganja

kmetje ajdo manj sejejo kot so jo nekoč, ko je bilo še manj možnosti zaslužka z drugimi poljščinami.

Letošnje poletje je bilo visoko nad povprečjem. Prevroče in prehuho je bilo, konec poletja pa preveč dežja, hladno in premalo sončnih dni. Kakšna bo letošnja jesen? Če bo kolikor toliko prijazna, če bo ajda lepo dozorela, bo tudi mogoča pravočasna setev ozimnih žit, trgatev in vse drugo, s čimer bo moč nekoliko ublažiti letošnje velike izgube v pridelovanju hrane.

Na sliki je njiva cvetoče ajde v Zgornjem Kašlju, na meji s Spodnjim, zadaj pa je cerkev sv. Andreja. Že dolgo let ni bilo videti ajde na teh poljih. Na začetku cvetenja je bila prelep okras in prene-kateri mimoidoči se je spraševal kaj je to, kar tako lepo cveti? Zdaj pa je njiva še komaj opazna. Cvetenje se je izgubilo v obilnem dežju in bujnim plevelu.

Besedilo in fotografija S. G.

KDAJ IN KAKŠNA LOKALNA SAMOUPRAVA

Kot kaže, je navdušenje nad ustanavljanjem novih (malih) občin splahnelo, kajti ljudje so začeli računati, koliko (več) jih bo to stalo.

Oktober bo v državnem zboru druga obravnava zakona o lokalni samoupravi. Kako trd oreh je reorganizacija lokalne samouprave, dokazuje dejstvo, da je prvi osnutek tega zakona nastal še v času Petterletove vlade, je posebna komisija še prejšnje trodomne skupščine, okrepljena s strokovnjaki lanskega marca, pripravila prvo resno podlago za razpravo. Toda parlament, tudi zato, ker je bil prezaposlen s pripravami na splošne volitve, zanjo ni našel ne volje ne časa. Po drugi strani so se vnele silovite polemike okrog študije dr. Vrišerja, ki je na podlagi strokovnih meril skušal določiti meje bodočih skoraj 250 občin. Dobre pol leta po lanskih volitvah je novi parlament sicer s težavo, a vendarle dal prvo zeleno luč zakonu o lokalni samoupravi. Šele tretja je dokončna.

Medtem je postalo jasno, da postavitve nove lokalne samouprave ni le problem strokovnjakov, temveč prvotno razredni politični projekt. Nesporna zahteva ljudi, da zadeve v svojem okolju urejajo, tako kot mislijo, da je prav, seveda ne more mimo političnih strank, kajti treba bo izvesti volitve v občinske svete. Te so si oblast v zdajšnjih občinah razdelile s skladno z volilnim uspehom na volitvah 1990. Medtem je prišlo do pomembnih splošnih političnih premikov, ipa tudi

konec štiriletnega mandata zdajšnjim tridomnim skupščinam ter njihovim izvršnim svetom se nezadržno bliža. Če so torej priprave na zakon o lokalni samoupravi lani zastale zaradi splošnih volitev, utegnejo zdaj zaradi lokalnih. Vsaj prvi zapleti v parlamentu to potrjujejo. Vprašanje, kdaj izvesti tako pomemben upravni projekt, kot je reorganizacija lokalne samouprave, namreč ni tako nepomembno.

Tudi prvi val navdušenja ljudi v slogu, končno bomo imeli lastno občino, se je precej ohladil. Čeprav se oblast ni pretirano trudila seznaniti jih s tem, kako naj bi bodoča občina izgledala (če izvzamemo napor strokovnjakov, da Slovenijo razdeli na najbolj ustrezno število občin), so počasi začeli spoznavati, da lastna občina niso le obrazci za birokratskimi puliti, temveč celovito urejanje skupnega življenja, vključno z gospodarskim. Tu pa so se začeli ozirati okrog sebe in skušali dognati, s čim bodo lahko gospodarili. Ljudje v majhnih, žepnih občinah, razen morda nekaj izjem, bi se v tem pogledu znašli na repu slovenskih občin. Poleg tega, ali so že precej postarana osnovna šola, cerkev, ena ali dve trgovini, kakšno majhno podjetje res tiste stvari, ki bi lahko zadovoljile osnovne potrebe občanov. Najbrž, ne. Še tisto, kar je

morda bilo glavni motiv za to, da svojo in morda še sosednjo krajevno skupnost prelevijo v občino, bi (spet) morali upravljati na sedežu bodočega upravnega okraja. Država pa tega zanesljivo ne bo postavila v vsako, četudi večjo vas. Mnogi namreč še zdaj zamenjujejo državno upravo (zdajšnje občine opravljajo več kot 80 odstotkov nalog državne uprave) in lokalno samoupravo.

Kot Slovenci v glavnem znamo, so začeli tudi računati stroške: na primer, mini komunalno podjetje bi jih zagotovo več stalo, kot veliko z že utečeno dejavnostjo. Lahko, da župan ne bo svojega dela opravljal poklicno, toda tajnica in fikus mu pripadajo. In tako naprej. Na drugi strani je gotovo precej ljudi, ki bi radi (po)stali občinski veljaki. Ti bodo najbrž storili vse, da se bo to tudi zgodilo.

Kakorkoli že, vsaj ena stvar v predloženem zakonu o lokalni samoupravi ni sporna. To, da se bodo ljudje za to, v kateri občini želijo živeti, odločali na referendumih, bo torej vsaj načelno svobodno. Nihče jim torej od zgoraj ne bo mogel predpisovati meja njihove občine. Kdaj bomo slišali startni strel, je težko reči, saj je zakon o volini, kot smo že zapisali, za parlament zelo velik zalogaj prepletajočih se strankarsko političnih interesov, odločajo pa poslanci, ki so formalno sicer res predstavniki vsega ljudstva.

(nadaljevanje na 2. strani)

ODNOSI MED OBČINAMI IN MESTOM

Odnosi med ljubljanskimi občinami in mestom so bili vedno zelo zanimivi. Ravno v njih so se pogosto kazala nasprotja med občinskimi in mestnimi interesi, politika pa je seveda vse skupaj močno zabelila še s svojimi, izključno strankarskimi. Merjenje moči je tako dostikrat potekalo na plečih meščanov in davkoplačevalcev, pri tem pa so oboji prisegali, da ravnajo v skladu s svojimi pristojnostmi ter v korist občanov oz. meščanov. Ker so taki boji velikokrat izvenili v (ne)koristno prepričevanje drug drugega se je marsikaj znašlo tudi na sodišču.

Med občinami in mestom je nedvomno največ sporov zaradi razmejitve pristojnosti, lastništva solidarnostnih stanovanj, dela sklada stavbnih zemljišč mesta Ljubljane in še česa. Zaradi tega je tudi delo različnih občinskih in mestnih upravnih organov pogosto ovirano, saj si ti včasih radi »nagajajo«. Seveda pa je tako tudi zato, ker skupščina mesta Ljubljane že dve leti zapored ni sprejela proračuna, zaradi nesposobnosti vodstva mestne skupščine pa je tudi kopica nujnih odlokov že dolgo časa »na čakanju«.

Sporno lastništvo solidarnostnih stanovanj

Ljubljanske občine so bile nezadovoljne, ker predsednik mestnega izvršnega sveta Marjan Vidmar ni hotel sodelovati pri ustanovitvi skupnega stanovanjskega sklada, saj je bil prepričan, da je mesto lastnik solidarnostnih stanovanj. Ljubljanske občine pa zatrjujejo, da so po novi stanovanjski zakonodaji ta stanovanja last občin. To skušajo tudi dokazati na sodišču.

Sicer pa je imel stanovanjski sklad ljubljanskih občin veliko težav z mestno vlado oziroma z mestnim stanovanjskim skladom. V svojem poročilu je razkril tudi nekaj zanimivosti o dvomljivih poslih, v katere naj bi bila vpletena mestna vlada oziroma njen predsednik Marjan Vidmar in pa mestni sklad stavbnih zemljišč.

Največ težav je sklad imel, ko je hotel zidati socialna stanovanja. Odgovorni mestni organi namreč že nekaj časa niso pripravljali zemljišč za gradnjo novih stanovanjskih območij.

čepav je stanovanjsko gospodarstvo v letih 1988 in 1989 sklenilo s skladom stavbnih zemljišč mesta Ljubljane štiri pogodbe in plačalo ureditev 47.200 kvadratnih metrov stavbnih zemljišč. Od vseh 47.200 jih je mestni sklad za urejanje stavbnih zemljišč uredil le pet tisoč v Župančičevi jami. Tako mestni sklad stavbnih zemljišč dolguje stanovanjskemu skladu ljubljanskih občin še 42.200 kvadratnih metrov urejenih stavbnih zemljišč oziroma nekaj več kot osem milijonov mark. Ni znano, kam je ta denar izginil, kajti v poročilu sklada stavbnih zemljišč ni omenjen.

Stanovanjski sklad ljubljanskih občin skuša prek sodišča prisiliti mestni sklad za urejanje stavbnih zemljišč, naj izpolni podpisane pogodbe. A tudi če bo sodišče naložilo mestnemu skladu stavbnih zemljišč, naj to stori, bo minilo nekaj let, preden bodo na teh stavbnih zemljiščih zgrajeni objekti, ki bodo vseljivi. To pa je za 4.800 družin, ki so vložile prošnje za socialna in neprofitna stanovanja, zelo dolga doba.

Stanovanjski sklad ljubljanskih občin je moral tožiti tudi mestni izvršni svet, da je z začasno odredbo sodišča zavaroval denar, ki se zbira od prodaje solidarnostnih stanovanj. Mestna vlada je namreč ta denar nenamensko trošila. Marjan Vidmar je menda s tem denarjem kupoval in opremljal profitna stanovanja, ki jih zdaj oddaja, čeprav tega ne bi smel početi. S tem denarjem je kupil tudi stavbo Slovenijašporta za potrebe mestne birokracije. Tako so ljubljanske občine lahko le prek sodišča zavarovale strogo namenska sredstva, ki se smejo porabiti le za nakup solidarnostnih in neprofitnih stanovanj.

Mestni sekretariat za stanovanjsko gospodarstvo pa je za mestno vlado pripravil poročilo za obdobje od 1. januarja do 1. avgusta letos. V tem času je razpolagal z milijardo 786 milijoni tolarji, veliko večino tega denarja, kar milijardo 685 milijonov tolarjev, pa je dobil od prodaje socialnih stanovanj. Denar pa je shranjen pri SKB banki. Da je dobil toliko denarja od kupnin, je letos moral prodati 3432 stanovanj, ki so bila skupaj vredna skoraj pet milijard tolarjev. Sicer pa je mestna vlada letos razdelila 5 socialnih in 47 kadrovskih stanovanj.

Vloga mestnega sklada stavbnih zemljišč

Kot smo že zapisali, občine tožijo ta sklad, ker ni uresničil pogodb. Vendar pa to še ni vse. Ker ljubljanske občine niso zadovoljne z njegovim delovanjem, resno razmišljajo, da bi ustanovile svoje občinske sklade ali kako drugače prevzele nase urejanje stavbnih zemljišč. V naši občini so se svojčas tudi odločili, da zadržijo vsa

sredstva, ki se zbirajo z oddajo stavbnih zemljišč v družbeni lasti, in sredstva, ki se zbirajo iz prispevkov tistih, ki vlagajo v pripravo in opremljanje teh zemljišč. Tako zbran denar je občina uporabila za uresničitev programa svojih razvojnih nalog, predvsem za boljšo komunalno opremljenost in za urejanje stavbnih zemljišč.

Upravnemu odboru sklada stavbnih zemljišč in njegovemu predsedniku Urhu Bahovcu je že pred dobrim letom in pol potekel mandat, mestna skupščina pa še ni izvolila novega oz. tudi ni seznanjena z njegovim programom in financami. Nedavno pa je zaradi spora s predsednikom upravnega odbora sklada stavbnih zemljišč mesta Ljubljane ponudil svoj odstop mestni sekretar za urbanizem Marjan Bežan, ki naj bi zaradi premajhnih pooblastil ne mogel opravljati svojega dela. Sicer pa neuradno velja ta sklad za priročno blagajno predsednika mestnega izvršnega sveta, ki naj bi od tam črpal denar, saj že dve leti nima sprejete proračuna. Večina ljubljanskih občin se tudi ne strinja s tem, da se mestne naloge v celoti uresničijo, medtem ko za večino občinskih zmanjka denarja. Največ denarja pa se v ta sklad steka prav od nadomestil za uporabo stavbnih zemljišč.

Politična raztrešenost Ljubljane

V mestu in občinah je politična moč zelo različno porazdeljena. Medtem ko so v mestu na oblasti krščanski demokrati in Ljudska stranka, pa v občinah ni tako. Zaradi pripadanja različnim političnim strankam te ravni oblasti dostikrat delujejo s stališč različnih političnih opcij, ne pa v korist davkoplačevalcev.

Najbolj v nebo vpijoče je početje oziroma nepočetje skupščine mesta Ljubljane, ki že skoraj dve leti ne deluje več normalno. Odkar je opozicija sprožila vprašanje nezaupnice predsedniku mestne vlade Marjanu Vidmarju in predsedniku mestne skupščine Jožetu Stregarju, se politični zaplet še stopnjuje. Medtem se je mestna skupščina nekajkrat skušala sestati, vendar ji je uspelo sprejeti le nekaj manj pomembnih odlokov, medtem ko mestni poračun že dve leti ni bil sprejet.

Predsednik mestne skupščine se je nekajkrat sestel s predstavniki opozicije, s katerimi so se tudi dogovorili in celo podpisali dogovor o prihodnjem delu mestne skupščine, vendar se je kmalu vse izjalovilo. Združena opozicija se je razdrobila, tako da jo dejansko predstavljata le LDS in ZLSD, medtem ko so druge opozicijske stranke popustile. Mestni Demos pa je oblasti v Ljubljani izrekel popolno in brezrezervno podporo. Opozicijska stran vztraja, naj se pred sprejetjem proračunov razpravlja o nezaupnicah, predsedstvo mestne skupščine pa, naj bi prej obravnavali pomembne odloke, manj pomembne zadeve, sem uvršča tudi nezaupnici, pa kasneje. Zaradi tako nasprotujočih si stališč tudi ni verjetno, da bi mestna skupščina kaj kmalu začela normalno delovati. Mogoče je celo, da bo tako ostalo do lokalnih volitev, ki naj bi bile prihodnje pomlad. Ker pa obstaja možnost podaljšanja mandata sedanji sestavi mestne skupščine, to pa opozicijskim strankam ni posebej všeč, se zna še marsikaj zaplesti.

Naj še dodamo, da se v duhu nastajajoče zakonodaje o lokalni samoupravi v Ljubljani pripravlja ustanovitev enotne mestne občine, ki naj bi združila mestne predele sedanjih občin. Dogodki, ki smo jim bili priča v minulih dveh letih, pa nakazujejo prihodnji razvoj naše prestolnice v nasprotno smer.

ZDENKO MATOZ

DRUGA PLAT TRŽNE EKONOMIJE

Človek s tem, ko pripada neki državi, prenese določen del svoje osebne suverenosti na državo, država pa se obveže, da bo skrbela za stvari, kot so varnost in blaginja. Moderne družbe se obvežejo, da bodo po najboljših močeh skrbale tudi za tiste, ki za delo niso sposobni. To nalogo v občini Moste-Polje naša država opravlja prek Centra za socialno delo Ljubljana Moste-Polje.

Na žalost je že po naravi tako, da socialne pomoči, predvsem tiste denarne, ni nikoli zadosti. Direktorica centra ga. Milica Caf na ta problem gleda takole: »Število tistih, ki za delo niso sposobni, bi moralo po vsej logiki v družbi stagnirati. To število bi bilo tako predvidljivo in naš center se ne bi ubadal s problemi, s katerimi na žalost se. Obstajajo tudi ljudje, ki so sposobni za delo, pa vendarle prihajajo trkat na naša vrata. Za to obstajata

predvsem dva vzroka: marsikdo, ki je sposoben za delo in bi lahko delal, se raje sprijazni z denarjem, ki se mu ga dodeli kot socialnemu problemu in z njim nekako životari. Drugi problem je bolj globalne narave in je veliko bolj zaskrbljujoč. Velika večina ljudi, ki so sposobni za delo, prihaja na naša vrata zato, ker se ne morejo nikjer zaposliti. Za to pa ni več kriv posameznik, pač pa država oz. njeno go-

spodarstvo. Ko bo stabilizirano to, bo stabilizirana tudi naša dejavnost.«

Občina Moste-Polje je po številu socialnih problemov vsekakor pri vrhu lestvice ljubljanskih občin. To gre pripisati predvsem dokaj mladi populaciji ter koncentraciji t.i. spalnih naselij, ki povsod po svetu zvišujejo odstotek tovrstnih problemov. Novi Zakon o socialnem varstvu je veliko bolj fiksni in strikten, kot je bil prejšnji. V preteklosti so imele ustanove, kot je Center za socialno delo, bolj proste roke pri dodeljevanju pomoči, danes pa se morajo strogo držati predpisanih števil, ki jih »določuje« predvsem neusmiljena statistika.

povedala, da je bilo v njenem življenju najlepše to, da sta z možem s pridnostjo sezidala hišo in da ji je bilo vseskozi zdravje naklonjeno. Župnik Franci Frantar, ki je bil na tem praznovanju tudi navzoč, je povedal anekdoto. Lani je gospa Hvala zbolela za pljučnico, zato so jo odpeljali v Klinični center. Pred vrata bolnišnice so pripeljali voziček, toda gospa Hvala je mimo presenečenih sester sama in brez pomoči odhitela k zdravniku. Zdravnika je zaprosila, naj ji pomaga. Le-ta pa ji je odgovoril, naj ona najprej pomaga njemu in mu pove, kako je doživela tako veliko starost. Med pogovorom z gosti se je Marija Hvala vseskozi spraševala: »Kdo bi si mislil, da bom toliko stara 100 let in da bo imela toliko obiskov!« Na svoj praznik pa se je tudi nekoliko pregrešila. Spila je kavico, pa je ne bi smela. Vendar si jo je ob takšni priložnosti vseeno privoščila, saj jo ima nadvse rada. Gosťom je zaupala tudi svojo tiho željo. Najlepše darilo bi bilo zanj preselitev v lastno sobo v sosednji hiši, kjer bi preživljala lepšo starost.

Iz srca ji želimo, da bi se ji izpolnila želja. Še na mnoga lepa in zdrava leta, gospa Marija Hvala! (Na fotografiji: Brane Matjašec in Viljem Celestina čestitata Mariji Hvali za njen stoti rojstni dan. Besedilo MKB, fotografija Borut Krajnc)

STO LET MARIJE HVALA

Marija Hvala iz Hladilniške 15 iz Zaloga je 3. septembra letos praznovala častitljiv življenjski jubilej: 100-letnico rojstva. Iz Škofje loke so se v prve hiše v Zalogu preselili leta 1920. Mož je bil kot mizar zaposlen na zaloški železniški postaji. Poudariti moramo, da Marija Hvala izhaja iz družine, kjer je bilo sedem otrok. Danes je živa samo še ona. Njena edina

hčerka je umrla v ZDA. Zapustila je dvojčka, ki vsako leto pišeta babici.

Na sam rojstni dan sta jo obiskala podpredsednik skupščine Moste-Polje Viljem Celestina in predsednik občinskega izvršnega sveta Brane Matjašec in ji v imenu občine zaželela veliko zdravih let. V prijetnem in hudo mušnem pogovoru je slavjenka

Dodeljevanje denarne pomoči predstavlja 15-20% dejavnosti centra. Za denarno pomoč lahko zaprosi oseba, ki zase ne more najti dela in tako nima dohodkov za preživljanje. Tak posameznik dobi 52% povprečnega slovenskega osebnega dohodka, kar trenutno znese okoli 13.000,00 SIT oz. razliko od te vrednosti, če vendarle ima kakšen dohodek.

»Se dobro, da v Sloveniji obstaja t.i. siva ekonomija, saj res ne vem, kako bi ljudje drugače preživeli,« pravi ga. Milica Caf.

Podobno kot za posameznike, se izračuna minimalno socialno varnost tudi za ogrožene družine. Med posilci so v glavnem take družine, pri katerih je zaposlen le eden od zakoncev, ali pa take, kjer sta zaposlena oba, a delata v istem podjetju, kjer dohodkov ne prejema redno ali pa sploh ne. Odrasli v takih družinah so upravičeni do 13.000,00 SIT mesečno, za predšolskega otroka dobijo 7.250,00 SIT, za šolskega otroka 8.500,00 SIT in za otroke nad 15 let 10.500,00 SIT. V občini Moste-Polje se število tistih, ki so upravičeni do denarne pomoči, giblje med 340 in 430, od tega je ena tretjina posameznikov in dve tretjini družin.

Poleg teh pomoči obstajajo tudi časne pomoči, enkratne in zimske pomoči, invalidnina, rejnina, plačila letovanja otrok, šolska prehrana in šolske potreščine, pogrebnine in druge pomoči. Državni proračun ni edini vir denarja, ki ga center porabi za dodeljevanje pomoči. Del predstavljajo namenska sredstva, ki pa jih nameni občina. V nasprotju z državnimi, zakonskimi sredstvi, namenska sredstva, ki gredo iz občinskega proračuna, niso fiksna. Z občinskimi denarjem se pokrivajo predvsem pomoči v obliki letovanj za otroke, nakupi šolskih potrebščin, zimskih pomoči in drugo. Ravno ta namenska denar, kot pravi ga. Milica Caf, je prepotraben za normalno delovanje centra.

Opisano je le manjši del dejavnosti Centra za socialno delo Ljubljana Moste-Polje. K centru sodi Svetovalnica Fužine, ki se ukvarja predvsem z družinsko problematiko, tu je Servis za domača opravila, ki je namenjen predvsem starostnikom. Na Kersnikovi je Center za pomoč mladim, tu je telefon za otroke, Program javnih del ter drugi projekti, o katerih pa kaj več ob kaki drugi priložnosti.

IZTOK STRŽINAR

KDAJ IN KAKŠNA LOKALNA SAMOUPRAVA

(nadaljevanje s 1. strani)

zares pa v glavnem glasujejo tako, kot jim ukaže njihova strankarska centrala. To je seveda za večstransko parlamentarno demokracijo normalno, vprašanje pa je, ali s tako daljnosežnimi odločitvami res velja hiteti, ali bi bilo bolje najprej odstraniti ovire, ki zdaj dušijo občine (trodarna občinska skupščina, na primer) in potem zares pretehtati vse možne ureditve ter izbrati najboljšo. Najboljšo za ljudi v občinah, to pa pomeni, da jim bo jasno, o čem bodo na referendumu glasovali.

Povedano drugače, dovolj natančno morajo vedeti, kaj jim lokalna samouprava v podobi nove občine prinaša, koliko jih bo stala, v čem so prednosti te ali one odločitve, bodo svoje potrebe lažje (in cenejše) zadovoljevali kot dozdaj in tako dalje.

V tem pogledu je odločitev mestnih (ne občinskih) oblasti, da na zborih občanov skušajo uvečjaviti svoj pogled na to, kje naj bi tekle nove meje mestne občine Ljubljane, morda nekoliko preuranjena. Na drugi strani spet, nekje je treba začeti, saj so razmišljanja o novi ureditvi preveč in predolgo spala. Po tem predlogu naj bi se v mestno občino Ljubljana (MOL) vključila vsa dozdajšnja občina Moste-Polje, razen njenega jugovzhodnega dela. Na tem delu bi meja potekala na meji naselja Ljubljana (tam, kjer so table LJUBLJANA) s tem, da bi bili vključeni še naslednji kraji: Podgrad, Zagradišče, Češnjica, Podlipoglav, Šentpavel, Podmolnik in Sadinja vas. To je seveda le predlog, odločiti morajo občani, najprej na zborih volilcev in kasneje dokončno na referendumih.

MO